

Memòria:

Lloc:

El projecte es situa dins la ciutat d'Olot a la comarca de la Garrotxa. Dins el nucli consolidat del barri vell a la falda del volcà Montsacopa, essent l'última parcel·la que fa la transició entre l'eixample, barri de Sant Miquel i el nucli antic. L'emplaçament es delimita per la Avinguda de Girona que és la via principal d'arribada, la Ronda Sant Bernat al costat est, el carrer de Sant Bernat al costat nord, el carrer Pare Antoni Soler al costat Sud i la plaça del Carme. Aquesta parcel·la te contacte amb el conjunt històric del claustre del Carme i de l'església que du també el mateix nom.

Antecedents:

Ubicada en el claustre del Carme hi ha l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics d'Olot. Actualment, és l'única escola oficial d'art i disseny de les comarques Gironines. L'escola de Belles Arts fou fundada el juliol de 1783 per el Bisbe Tomàs de Lorenzana. En els seus anys d'història cal destacar l'any 1891 com a "Escola menor de Belles Arts" deponent de la Diputació de Girona i l'etapa de 1934 a 1938 com a "Escola Superior de Paisatge" deponent de la Generalitat de Catalunya.

El curs 1986-87 s'inicia l'ensenyament oficial d'arts aplicades i oficis artístics segons el Pla de 1963, com escola municipal, deponent de l'Ajuntament d'Olot. Aquest fet comporta: una ampliació de l'horari lectiu, una necessitat major d'espais i recursos materials i econòmics, una procedència més àmplia de l'alumnat, per ser l'única escola amb estudis oficials d'Art a la demarcació de Girona, i un professorat amb determinats requeriments acadèmics. El curs 1988/89 s'inicien les especialitats de Disseny Gràfic i Disseny d'Interiors. El 23 de novembre de 1988 per mitjà del Decret 348/1987 es classifica l'Escola Municipal de Belles Arts com a centre reconegut d'ensenyaments artístics.

El curs 1989/90 s'inicia l'especialitat de Pintura.

El 20 de juny de 1990 l'escola entra a formar part de la xarxa oficial d'escoles d'art de Catalunya amb el nom de Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics d'Olot, per la qual cosa els recursos humans i els recursos de funcionament passen a dependre de la Generalitat de Catalunya.

El curs 1996/97 s'inicia una nova especialitat amb el CFGS d'arts aplicades a l'Escultura i l'escola passa a nomenar-se Escola d'Art d'Olot. El curs 1997/98 s'inicia la primera línia de Batxillerat Artístic i el CFGM d'Autoedició amb el qual s'inicia la transició dels estudis del pla del 63 a la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu. El curs 98/99 s'inicien els CFGS de Pintura i de Projectes i direcció d'obres d'interiors. El curs 99/2000 s'inicia la segona línia de Batxillerat Artístic i el CFGS de Gràfica Publicitària. El curs 2000/01 s'inicien els CFGS de Il·lustració i d'Arquitectura Efímera i el curs 2002/03 el CF de Fotografia Artística.

Des del curs 2003-2004 l'Escola d'Art, ha passat a ser "Escola d'Art i Superior de Disseny" completant l'oferta formativa amb una diplomatura (equivalent) de Disseny d'Interiors. Des del curs 2007-08 l'Escola imparteix també la diplomatura (equivalent) de Disseny Gràfic.

Des del curs 2010-2011 s'imparteix el "GRAU EN DISSENY" en les especialitats de disseny gràfic i disseny d'interiors deponent de l'ESDAP, Escola Superior de Disseny i d'Arts Plàstiques. L'ESDAP és un centre únic amb set seus ubicades en les escoles d'Art i Superiors de Disseny de la Generalitat de Catalunya.

Degut aquest creixement, l'escola necessita una ampliació d'aquesta per acollir els nous plans d'estudis i alumnes. Que aquesta necessitat és l'objecte del projecte.

Programa:

El programa consta de dues parts diferenciades: Ordenació del pati d'illa i l'ampliació de l'escola d'Art d'Olot.

La primera part és treballar l'ordenació de la illa interior formada pels carrers anteriorment esmentats. Ja que existeix una deficiència urbanística del POUM en aquest sector de Sant Bernat. Amb una superfície d'intervenció de 6.867m2 entre els carrers interiors i la plaça. La proposta consta d'un pàrquing soterrat sota les edificacions a exemple de sòcol de plaça construït on s'incorporen botigues en la zona central de la plaça. A plantes altes, es proposa una nova volumetria d'habitatges per resoldre les mitgeres d'edificis existents. Unificant el criteri a futures intervencions en l'illa.

La part d'ampliació de l'escola. El programa es divideix en dos edificis. L'existent del claustre del Carme i pròpiament la nova ampliació que es situa dins la nova plaça resolta en la part urbanística. La superfície total d'intervenció entre els dos és de 9.290m2 construïts.

Dins l'edifici del Carme, a planta baixa, es situen els usos administratius de la ciutat donant a la plaça del Carme, juntament amb la cafeteria a la nova plaça i els nuclis verticals. En planta segona s'agrupa totes les necessitats dels estudis de Batxillerat artístic i finalment, en la planta tercera, es situen els estudis d'arts aplicades al mur i arts aplicades a l'escultura.

L'edifici nou d'ampliació s'organitza amb quatre plantes. En planta baixa es fa la unió entre les dues edificacions a través d'un porxo cobert. El programa consta d'administració, consergeria, despatxos... destacant coma a peça principal la sala d'actes precedida per un gran vestíbul i l'escala.

La planta segona, es situen totes les aules d'informàtica a l'ala Esquerra, una gran zona de relació i les aules dels estudis de Cicles formatius de grau superior de Gràfica publicitària, Autoedició i Projectes i direcció d'obres d'interior.

La planta tercera, comencen els estudis superior ESDI a on trobem totes les necessitats dels estudis d'Il·lustració que ocupen tota la planta.

La quarta és compartida entre els estudis ESDI de disseny Gràfic i els d'Interiorisme. Tenint un programa similar de necessitat d'aules.

La cinquena, trobem la biblioteca, element singular de l'edifici. Col·locat com a final de recorregut i també com a coronació del nou edifici de l'ampliació. Aquesta es troba al costat Esquerra de la planta. Donant façana a la plaça principal. Al costa dret trobem l'arxiu de consulta general de l'escola dels 200 anys d'història. En la part central, s'hi col·loca un pati d'instal·lacions juntament amb la sala d'instal·lacions.

Procés de projectació:

El procés ha estat per l'aproximació en la definició urbana del conjunt fins arribar a la geometria de l'edifici d'ampliació. La definició volumètrica de la intervenció ha estat treballada a base d'un estudi de les "Visions de ciutat" amb croquis i maquetes de treball. En busca de d'uan millor relació entre els edificis existents i nous. Fins a adoptar una posició adequada amb la ciutat, el volcà i les visuals del conjunt. Evitant que el paisatge urbà existent no condicions molt la percepció del conjunt i dotant de una qualitat arquitectònica la nova ampliació i

posant en valor el claustre del Carme, passant a tenir una nova condició més central, tan el la nova plaça com a la plaça del Carme.

El procés s'ha anat impregnant amb l'aire del Claustre, una edificació de formes quadrades, de claredat estructural, solida, amb massa de matèria pètria. Aquests valors són els que han passat a la nova ampliació reinterpretada. El forat vertical característic del barri vell, el gruix de les parets i pilastres de façana, la materialitat compartida del basalt entre elles. El procés ha estat un anar i venir entre la tradició i la modernitat. Finalment, buscant un diàleg natural i fluït entre les dues peces.

Relació del projecte amb la seva execució material:

La materialitat, en el projecte es relaciona amb la condició innata del lloc a on s'emplaça. Estem parlant de la ciutat d'Olot. Una de les poques ciutats en que en el seu nucli de casc antic, conviu amb dos volcans. El volcà Montsacopa i la Garrinada. Donant com a material constructiu una pedra singular com és el Basalt. Pedra metamòrfica de alta resistència de color gris blavós, que li atorga singularitat a les construccions de la zona. Els edificis més importants de la comarca, estan construïts amb aquets material, el claustre del Carme, L'hospici (un altre claustre), el teatre, etc... Per tant, s'opta per treballar amb el basalt.

A nivell compositiu, la façana i estructura de l'edifici s'entén com a una successió de columnes basàltiques. Que són columnes que es troben en la zona del "Boscarró" a Sant Joan les Fonts. Són formacions de basalt que han solidificat amb forma de columna, de planta lenticular i que s'ordenen segons la temperatura i densitat del les diferents col·lades. Formant una paret de diferents estrats tant vertical com horitzontal. L'edifici recull aquesta essència d'organització. S'entén com una construcció de pilastres basàltiques que sustenten i unes plaques horitzontals de formigó que es recolzen. La voluntat ha estat pensar que l'edifici es un joc de nens on és l'apilació d'aquets dos elements arquitectònics és el tret característic del conjunt.

En l'edificació, només existeixen tres materials, el basalt, l'acer natural i el formigó. El basalt es situa en les zones de façana i interiorment quan les pilastres formen els armaris divisoris de les aules. El formigó, defineix el nucli central de comunicacions i les lloses de les plantes. Passant a ser encofrat amb pi i deixat vist en la majoria de les aules. Finalment, l'acer natural, d'origen també mineral, s'opta per fer les tancament exteriors, divisions interiors i revestiments d'elements practicables. Atorgant un caràcter més aspre al conjunt. Buscant entre ells una sintonia de textura i cromàtica, aportant rotunditat material al conjunt.

Criteris de les estructures i instal·lacions:

L'estructura de l'ampliació, respon al sistema tradicional de murs de càrrega amb sabates lineals i forjats horitzontals.

El sistema de la planta és clarament un nucli central resistent i un perímetre estructural. En la zona de la torre el perímetre es resol amb pilastres (dues anelles estructurals) i en la resta amb murs de càrrega. Tots els suports verticals, es resolen amb formigó armat. Els pilars de 30x40cms i els murs de 30cms d'amplada.

El pla horitzontal, és proposa una llosa de formigó armat de 30cms de gruix alleugerida, ja que les llums entre els suports varia en cadascuna de les façanes. A destacar que a planta baixa, es fa un recolzament per encabir la sala d'actes. Fent un estintolament d'una part del nucli central.

Instal·lacions:

L'entrada i sortida dels serveis es realitzarà per el carrer Ronda de Sant Bernat, fins a buscar l'interior de la torre. Es col·loca una sala d'instal·lacions a planta baixa a on trobarem els comptadors dels diferents subministres i caixes de telecomunicacions.

L'instal·lació s'opta per una esquema de muntants verticals en el nucli central de la torre i una distribució horitzontal per planta. Passant les instal·lacions entre cel ras situat en les zones de pas.

En la planta quarta, sense sobresortir del nivell de coberta, es col·loca un pati d'instal·lacions i la sala d'instal·lacions. A on es col·locaran les unitats exteriors de climatització i altre conjunts elèctrics.

A nivell d'incendis, l'edifici incorpora dues escales d'emergència. La primera col·locada a l'esquerra entre el pati de les cases mitgeres i el passatge, per salvar l'evacuació de la zona d'informàtica de planta primera. I la resta, l'evacuació es realitza per l'escala de la torre, es una escala protegida en la seva totalitat i a planta baixa evacua directament a l'exterior. Aquesta, no ventila directament a l'exterior i per tant s'opta per un sistema de ventilació natural a partir de dos conductes tal com ordena el CTE.

Guió de l'explicació oral pública:

Introducció a la situació del projecte i antecedents del projecte (claustre) 1/7500

Revisió de les versions POUM i explicació de la nova proposta d'illa a nivell de ciutat 1/3000

Explicació conceptual d'implantació urbana i definició de la proposta urbanística a escala 1/500 Com a final de la part d'urbanisme.

Explicació de l'ampliació de l'escola amb plantes, alçats i seccions 1/200

Estudi de façana constructiu 1/50

Elements singulars de la biblioteca 1/25

Elements singular de l'aula tipus 1/25

Detalls constructius 1/10

Explicació dels sistemes estructurals 1/200

Explicació de les instal·lacions 1/250